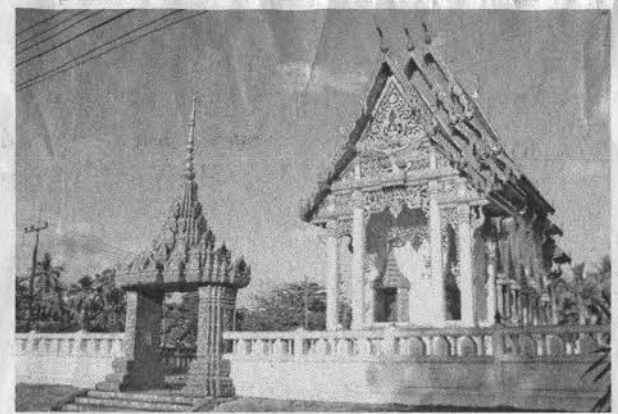

หลวงปู่เปี้ยว ธัมมสโร

วัดอ่างทอง ตำบลสะแก จ.ประจวบฯ

ส่วนฝั่งไทยได้ร่วมกันหล่อรูปเหมือนหลวงปู่เปี้ยว ขนาดเท่าองค์จริงไว้ประจำ ณ วัดอ่างทอง

ในรอบปีหนึ่งผู้ที่เคารพรักใคร่และศรัทธาในองค์หลวงปู่เปี้ยว จะเดินทางมาเคารพสักการะปิดทองรูปเหมือนของท่าน โดยกำหนดทุกวันที่ 13 เมษายนของทุกปี

ปัจจุบัน พระครูประกาศิตสังวรคุณ (สำรวม นิสฺสโม) ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส สานต่อปณิธานของหลวงปู่เปี้ยว ได้ก่อสร้างพระมหาเจดีย์ศรีประจวบ รูปแบบอาคารเป็นรูปแบบสถาปัตยกรรมไทย จัดรมขยอดเจดีย์ตั้งบนฐานไพที ประกอบศาลาราย 4 ทิศ ด้านหน้าหันสู่ทิศตะวันตก ฝั่งถนนเพชรเกษม

ภายในประดิษฐานพระประธาน 4 ทิศ พุทธศิลปะอยุธยา แบบทรงเครื่องปางประทานพรสูง 7 ศอก หล่อด้วยทองเหลืองปิดทองประดับพลอยสีนพเก้า

เจริญ อาจประดิษฐ์

เป็นประจำ บางครั้งก็จะจำพรรษาในฝั่งพม่า เนื่องจากมีญาติอยู่ ทั้งประเทศพม่าและประเทศไทย

การเดินทางต้องเดินทางด้วยเท้าผ่านภูเขาป่าทึบ แม่น้ำ ลำธาร เทือกเขาตะนาวศรี แต่ไม่เคยได้รับอันตรายจากสัตว์ร้ายที่มีอยู่ชุกชุมเลย

แม้แต่น้อย อีกทั้งทุกคนยังสงสัยว่า ในขณะที่ท่านเดินธุดงค์ในป่า การบิณฑบาตอาหารจะได้อย่างไร

ตลอดชีวิตสร้างแต่ความดี ช่วยเหลือผู้คนทุกด้านที่ช่วยได้ พัฒนาวิถีสันติตามความสามารถและกำลังชุมชน จนเป็นที่เลื่องลือในด้านการแพทย์แผนไทยหรือหมอชาวบ้าน โดยเฉพาะวิทยาคม

ได้มีการเล่าขานเรื่องราวปาฏิหาริย์ของท่านว่า หลวงปู่เปี้ยวมีวิชาสิทธิ์ ลงกระพริบชาตรี ท่านเดินทางไปมาทั้ง 2 ประเทศนั้น เมื่อฝนตกท่านไม่เปียกฝน จึงเป็นที่เลื่องลือไปทั่ว

สำหรับการเดินทางครั้งสุดท้ายจากวัดอ่างทอง ไปเยี่ยมญาติที่ประเทศพม่า ด้วยความซรภาพของท่าน ทำให้ท่านเดินทางกลับไม่ไหว จึงได้มรณภาพอย่างสงบ ณ อำเภอดะนาวศรี จังหวัดมะริด เมื่อปี พ.ศ. 2509 สิริรวมอายุ 74 ปี พรรษา 52

ชาวบ้านฝั่งพม่าจึงสร้างรูปหล่อหลวงปู่เปี้ยว ไว้ในอำเภอดะนาวศรี 1 องค์

“หลวงปู่เปี้ยว ธัมมสโร” เป็นพระเถระนักปฏิบัติที่มีความเคร่งครัดในพระธรรมวินัย และยังเป็นพระนักพัฒนา เป็นที่นับถือของพุทธศาสนิกชนในจ.ประจวบคีรีขันธ์ ข้ามไปถึงประเทศพม่า

ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดอ่างทอง อ.ทับสะแก จ.ประจวบคีรีขันธ์

ตามประวัติเล่าขานสืบต่อกันมา วัดอ่างทองแห่งนี้ สร้างเมื่อปี พ.ศ.2474 มีชื่อว่า วัดอ่างทอง

ต่อมา เกิดไฟไหม้กุฏิ ทำให้เอกสารต่างๆ ประวัติเรื่องราว รวมไปถึงรูปถ่ายของหลวงปู่เปี้ยว ถูกไฟไหม้สูญหาย ไม่สามารถสืบค้นหาได้ เหลือแต่เพียงรูปปั้นหล่อขนาดเท่าองค์จริงเป็นที่เคารพสักการะของสาธุชน

เดิมเป็นคนบ้านกรูด อ.บางสะพาน จ.ประจวบฯ เกิดเมื่อปี พ.ศ.2435 ปีมะโรง เมื่อปี พ.ศ.2457 อุปสมบทที่วัดคงคารามปากคลองบ้านกรูด และได้จำพรรษาอยู่ที่วัดนั้น ต่อมาได้ ท่านออกธุดงค์ไปอยู่วัดถ้ำคีรีวงศ์และได้ย้ายมาเป็นเจ้าอาวาสวัดอ่างทอง มักจะเดินธุดงค์ข้ามไปประเทศพม่าอยู่